Ч. 47. Четвер 12 марта (28 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — Санация краевих фінансів. — Повне засіданє австрийскої делеґациї. — Підвисшенє податку від горівки. — Замах в Християнії.

Буджетова комісия палати послів приймила вчера по переведеній дискусиї розділ „почти і телеґрафи". Довші промови виголосили між ин. презес Кола польского др. Ґломбиньский і др. Козловский, обговорюючи галицкі відносини та домагаючи ся поліпшеня платні почтової служби та помноженя почт і телеґрафічних стаций в Галичині. Внесенє пос. Бера, социяліста, аби підвисшено буджет міністерства торговлі о 4,700.000 корон, відкинено і принято цілий розділ після внесеня референта. Відтак пос. ґр. Кольоврат, німецкий аґрарієць, реферував розділ „центральний заряд міністерства краєвої оборони". В дискусиї забрав між ин. голос пос. др. Козловский. Домагав ся заведеня дволітної служби у войску, поклнкуючи ся на слова міністра війни, що дотичні постанови в Австриї і на Угорщині не мусять бути такі самі. Дальше домагав ся ревізиї § 34 закона войского обезпеченя від нещастних случаїв в службі тих, котрі мають родину. В дальшім ході дискусиї більшість бесідників заявила ся за дволітною службою войсковою, а пос. Немец, социяліст, виступив против лученя дволітної служби войскової з підвисшенем континґенту рекрутів і заявив, що его сторонництво запротестує в повній палаті против того, аби підвисшувано континґент рекрута. Слідуюче засіданє нині.

Як звістно, угорска делеґация відкинула внесенє Лятура-Шрафля в справі підвисшеня офіцирскої платні, заявляючи, що она не признасть кредитів на додаток до офіцирскої платні на р. 1908 тому, що такого кредиту не вставлено до угорского буджету. По такій відповіди угорскої делеґациї відбуло ся оногди засіданє австрийскої войскової комісиї, на якім раджено, що діяти в виду такого становища Мадярів, тим більше, що в їх відповіди не зазначено, чи і коли згодять ся они на підвисшенє платні, як то обговорювано на приватних переговорах що до можливого порозуміня в тій справі. Остаточно ухвалено більшостию голосів внесенє ґр. Штірґка, яким вправді не принято до відомости угорскої відповіди, але не заповіджено ніяких острих виступів против Мадярів. Внесенє антисемітского посла Шрафля, за яким голосувало 5 членів делеґациї, вимагало після змісту конституциї спільного засіданя та голосованя над тою справою всіх делеґатів, з чого спір лише заострив би ся, бо Мадяри на таке засіданє не явились би. А стало ся то з тої причини: Австрийска делеґация відбуває три читаня, а угорска лише два. При тім однак австрийска делеґация комунікує свої ухвали угорскій для сконстатованя згідности вже по другім читаню. Так стало ся і тепер Угорска делеґация, сконстатувавши згідність ухвал обох делеґаций що до спільного буджету, та давши відповідь на нунцию австрийскої делеґациї в справі Лятура-Шрафля, признала свою працю покінченою — а єї президент Б Барабаш виїхав з Відня до Будапешту та дорогою часописий заявляє, що угорскі делеґати до Відня більше не приїдуть, а на евентуальнє ренунциюм австрийске дадуть відповідь з Будапешту. При тім він ще й натякає, що коли спір заострить ся, то Мадяри не ухвалять підвисшеня платні і на рік 1909-ий, не дивлячись на евентуальний упадок мін. Шенайха. Після точного тексту конституцийних постанов повинно би тепер відбути ся спільне засіданє делеґаций, бо коли ухвали делеґаций не згідні, то кожда делеґация по триразових ренунциях має право скликати спільне засіданє. Та супротив мадярскої опозициї таке засіданє не можливе, а его скликуванє поведеню справи зовсім не помогло би. В виду такої ситуа-

5)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнійшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Вентрільоквісти або животобесідники належать до дуже рідких артистів, бо їх штука не дасть ся так легко вивучити і єсть, як здає ся лиш особлившим даром природи. Бувають случаї, в котрих деякі люди майже несьвідомо стають животобесідниками а тоді на основі автосуґґестиї набирають о собі того переконаня, що в них проявляє ся якась висша надприродна сила. Ще більше набирають того переконаня люди з їх окруження особливо тоді, коли то особи мало інтеліґентні або таки й зовсім непросьвічені а тому й забобонні; з таких несьвідомих животобесідників готові они поробити людий, через котрих проявляє ся якась висша сила і як після обставин можуть їх уважати або мало що не за сьвятих або за стоячих в звязи з „нечистою" силою, з чортом. Пригадуємо тут подію в Кийданові, котру свого часу на сім місци широко описали, а в котрій сільска дівчина, що стала случайно животобесідницею, відограла ролю души вернувшої з тамтого сьвіта. Перед кількома роками говорено у Відни загально, що якийсь бувший банкір Фоґель штукою животобесідника записав на себе ціле майно якогось умираючого богатого Росиянина Тавбіна. Як видимо, то й до обманьства може послужити тота штука.

Щож то за штука і як єї виконують? Передовсім треба то мати на увазі, що животобесідник не говорить ані животом, — бо то преці річ не можлива — ані в живіт так, що его голос добуває ся ніби з живота, як то давмійше думано. Єсть то лиш зручність, котрою надає ся голосови, виходячому з уст, такий звук, як би він виходив не з уст а десь із зовсім иншого місця. Так штучне говоренє відбуває ся в горішній гортані, в горлі, і то так, що при твореню голосу гортань підтягає ся в гору так, що зовнішні береги піднебінних каблуків досить стрімко спадають і звичайне заокругленє зовсім щезає. Язичок при тім виглядає, мов би приплескана кулька. Положенє язика єсть більше менше нормальне; він творить ніби круглу підкладку, котра виповняє майже цілу середну ямину ротову і порушає ся лиш кінчиком, робить ся то широкий то кінчастий то лопаткуватий. Уста при тім суть легко отворені черти лица без всякого руху. В середині гортані голосниці укладають ся як звичайно.

В наслідок такого укладу цілого приладу до говореня, відмінного від звичайного, дістає голос инший звук, не такий, як має звичайно, і буває о пів або й о цілу октаву висший, як голос, яким артист звичайно говорить. Се нам і поясняє, длятого підчас представленя на сцені чути лиш писклявий голос. Позаяк при таків говореню уста майже зовсім не порушають ся, то воздух з них виходить так слабою струєю, що не порушив би зовсім полумінн сьвічки, як би єї держати перед устами. Филї голосові несуть ся длятого так слабо у воздусї, що той, хто їх зачує, не може зміркувати, звідки, з котрого як раз місця они походять. Тоту обману збільшає що артист в той спосіб, що хвилями говорить своїм звичайним голосом до тих ніби то осіб, в повисшім примірі до манекінів або ляльок, котрі саджає коло себе. Тим способом відвертає він ще більше увагу від себе і так удає, що той его другий, штучний голос походить ніби від тих манекінів.

Штука животобесідників стара як сьвіт; єї знали вже старинні народи і она грала в їх вірі дуже важну ролю. Єреї та жреці поганьских народів уживали єї, щоби удавати нею голоси богів і так надавати собі незвичайного значіня і поваги. Чудеса, яких доказували „говорячі статуи" у стародавних Єгиптиян, опирали ся по всій імовірности на штуці животобесідників. Впрочім штука ся грає ще й нині дуже важну ролю у вірі напів диких і мало просьвічених народів, як н. пр. у Зулюсів, Маорів і деяких жителів на островах в полудневих сторонах Тихого океана. Духовники у тих народів кличуть духів померших з тамтого сьвіта і они відзивають ся під землею або над хатами або десь подальше з боку, підчас коли такий духовник ані не рушить устами; він очевидно животобесідник.

Найбільше значінє і поважанє має штука животобесідництва у Хінців, котрих віра осно-

циї заповідає ся четвергове засіданє австрийскої делеґациї дуже інтересно, розходить ся о те, чи повна делеґация піде за пропозициєю більшости войскової комісиї, чи меншости, між якими заходить що до чисельности всего ріжниця о 1 голос. Переважає думка, що порішене буде внесенє ґр. Штіґрка, яке запобігає дальшим спорам. Щоби уможливити ухвалу такого внесеня, оголошено з офіцияльних кругів, що спільний буджет на р. 1909 вже готовий так, що в цьвітни буде предложений обом правительствам, а дня 25 мая зібрали би ся для его полагодженя обі делеґациї, хоч і до сего відносять ся Мадяри неприхильно.

Передвчера відбула ся конференция мінїстрів бар. Еренталя, Буряна і Шенайха в справі заяв, які они мають зложити на останнім засіданю австрийскої делеґациї. По конференциї приняв мінїстра війни Шенайха на авдиєнциї Цїсар.

Вчера відбула войскова комісия австрийскої делеґациї засіданє, на котрім мінїстер справ заграничних бар. Еренталь і мінїстер війни ґен. Шенайх зложили заяви, що слідуюча сесия делеґаций має відбути ся при кінци мая і що правительство буде відпирати цїлою силою внесенє Лятура-Шрафля. Відтак принято однодушно резолюцию пос. Штірґка.

Як доносять з Відня, податок від горівки буде по мисли п. мінїстра скарбу др. Коритовского підвисшений для санациї краєвих фінансів о 40 корон від гектолїтра. Теперішний горівчаний континґент означений на 1,017.000 гектолїтрів, однако він не вистарчає і показує ся потреба побільшеня его в наслїдок більшаючої консумциї. Правительство надїє ся з того підвисшеня податку 30 до 35 мілїонів, з чого 25 мілїонів має бути призначених для країв, а 10 мілїонів припаде державі. Підвисшенє податку має війти в житє від 1 вересня с. р.

З Християнії доносять, що якийсь Швед вистрілив вчера з карабіна кільканайцять разів до королївскої палати. Кілька куль пробило шиби і впало до одної з комнат. Виновника зловлено. В поліциї заявив він, що хотів застрілити норвежского короля. Найдено при нїм ще около 50 набоїв. Називає ся Іван Ґрен і має до 30 лїт. Від кількох лїт мешкає в Християнії. Як поліция гадає, виновник замаху єсть божевільний.

Новинки.

Львів, дня 11-го марта 1908.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий був оногди в Сяноцї, щоби там особисто переконати ся о шкодах, яких повінь наробила, і вернув вже до Львова.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старшому інспекторови евіденциї катастру Фр. Тарнавскому у Львові з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку кавалерский хрест ордера Франц Йосифа.

— **Почетними крилошанами** греко-кат. митрополичої капітули у Львові іменував Є. Вел. Цїсар о. Амврозия Поляньского, гр. к. пароха і декана в Конюхові стрийского деканата і о. Анатоля Долиньского, гр. к. пароха і декана в Бродах.

— **Іменованя.** Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала практикантів рахункових: Вінк. Гартманна, Оскара Пляскера, Кар. Кондратовича, Володим. Куделька, Стан. Ганулю, Казим. Хомяка, Ант. Бучковского, Бол. Словіковского, Ал. Мартику, Руд. Шалера, Арт. Гайма, Фел. Шклеревича, Марк. Лазарского, Мих. Іравта, Кар. Драка, Тад. Сонсяда, Ст. Свободу, Едв. Чеха, Ів. Басціка і Людв. Белецкого асистентами рахунковими в XI кл. ранґи в галицких властях скарбових.

— **Ліки подорожіли.** До дорожнї, котра не дає вже дихати, прилучає ся тепер ще й дорожня ліків. Що правда, не були они й доси такі дуже дешеві, а всеж-таки в новій таксї ліків на 1908 р. підвисшено цїну на 194 ліків, підчас коли знижено єї лиш для 42 артик. аптикарских. Крім того підвисшено цїни фляшок, слоїків на масти, стерилїзованої вати і ґази, ґази йодоформової і дерматолевої і т. п. артикулів. За нїчне видаванє ліків від 10 год. вечером до 6 рано визначено, як ми то вже доносили, 50 с. від рецепти неосмотреної лїкарским знаком E. N. (нїчна експедиция). Дальше завело правительство належитість в сумі 20 с. до кождої зложеної рецепти, щоби властителям аптик дати можність підвисшити і управильнити побори службові аптикарским сотрудникам. Виходить з того, що аптикарі підвисшаючи платню своїм сотрудникам, зовсїм не стратять на своїх доходах і що дохід н. пр. такої аптики як Міколяша у Львові, котра валагоджує річно около 60.000 рецепт, збільшить ся о 12.000 К річно.

— **Убийство.** Дня 7 марта сего року около 8 год. посварили ся чогось в Козельниках львівского повіта паробки Мартин Вербіцкий, Мар. Скрабек і Криштоф Скрабек та зачали стріляти до себе з револьверів. Нещастє хотїло, що на ту стрілянину надійшов Йосиф Поґаш, лїт 25, родом з Козельник, а одна куля поцїлила его в груди і убила на місци. Жандармерия в Сихові арештувала всїх 3 паробків, що стріляли і відставила їх дня 8 с. м. рано до суду карного у Львові. —

— **Самоубийства.** Дня 9 с. м. в ночи відобрав собі житє вистрілом з револьвера в помешканю брата Николая при ул. Вроновских ч. 5 Казимир Чайковский, дорожник з Розвадова, женатий лїт 43, котрий перебував хвилево на курациї у Львові. Причиною самоубийства була хороба нервова, котра погибного мучила вже від довшого часу. — Аделя Ґінсбурґ 21-лїтна студентка і гувернантка, о котрої намірені самоубийстві ми вчера доносили, хотїла відобрати собі житє з обави, щоби не війти з розуму, бо дїдо єї помер в домі божевільних, а батько єї був епілептиком, отже она побоювала ся що носить в собі зародки хороби дїда, унаслїдувані по нїм через батька. — Дня 21 лютого с. р. знайдено в полудне в стодолї господаря Никити Ющака в Руликівцях сокальского повіта висяче на бальку тїло висільника, в котрім розпізнано згаданого повисше господаря Ющака. Доходженя переведені жандармериєю виказали, що самоубийник вже від довшого часу був хорий на умі і в наслїдок того допустив ся самоубийства. Тїло поховано на місцевім кладовищи.

— **Амнестия для дезертирів.** Австро-угорске кольонїяльне тов—о у Віднї (VII, Mariahilferstrasse 8) оповіщує, що уділяє безплатно інформаций в справі амнестиї всїм австро-угорским підданим, без ріжницї народности і віроісповіданя, котрі не сповнили військової служби. Згаданє тов—о уділяє також інформаций в иньших еміґрацийних справах і повороту з еміґраций та веде кореспонденцию у всїх мовах австро-угорскої монархії.

— **Репертуар руского театру в Бережанах.** Саля „Сокола". Початок точно 7·30 вечером. Білєти продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В четвер дня 12 марта „Житейске море", комедия в 4 дїях Карпенка-Карого.

В суботу дня 14 марта „Галька", опера в 4 дїях Ст. Монюшка.

В недїлю дня 15 марта „Хата за селом", циганьска драма в 5 дїях зі співами і танцями переложена з повісти Крашевского.

ває ся по найбільшій части на віддаваню чести помершим предкам. Она має там релїґійний характер і служить до розмови з помершими. До таких чародїїв, що уміють викликувати духів з тамтого сьвіта, заходять найчастїйше вдовицї. Такий чародїй, також артист в своїм родї, бере собі до помочи малу статуетку, котру перед тим виставляє на 49 днів на росу, щоби она за той час натягнула в себе духа помершого. Коли вже має розмавляти з духом, прикладає собі тоту статуетку до черева і тодї зачинає она зараз говорити тихим, трохи придушеним, поза гробовим голосом. Так розпочинає ся розмова з духом, котрого голос єсть лиш зміненим голосом чародія, і дух відповідає на питаня того, котрий шукає у него поради. Річ очевидна, що дух з тамтого сьвіта не прийде за дармо і єму треба бодай за дорогу заплатити. Чародїй з чемности приймає гроші за него.

Иншим разом — але за то належить ся вже окрема додаткова оплата — хіньский чудотворець держить питаючому о раду свою статуетку близько уха і тодї розпочинає ся розмова, при котрій дух говорить питаючому таки просто до уха і тодї розпочинає ся розмова, при котрій дух говорить питаючому таки просто до уха. Єсть се без сумніву штука надати зміненому голосови здалека такий напрям, щоби він заходив просто в ухо. Сего одпак учить часта вправа.

Та й Індияни знають ся на тій штуцї. В 1885 р. возив капітан Адрія Якобзен по Европі громаду Індиян Белля Куля, між котрими був один індийский знахор, котрий не лиш знав ся дуже добре на штуцї животобесїдництва, але ще й показував при єї помочи иншу також незвичайну штуку, бо казав ся живцем палити а відтак говорив з тамтого сьвіта.

Коли вже настав сумерк і коли горіюча купа дерева робила тим страшнїйше враженє, являв ся той індияньский знахор у фантастичнім строю з помальованим на чорно лицем, обійшов насамперед, виголошуючи якісь страшні клятьби, горіюче дерево кілька разів довкола а відтак перейшов так само кілька разів самою серединою через горіючу купу. Розуміє ся, що дерево горіло поки що ще так слабо, що не лиш він, але й хто инший міг би був по тім дереві перейти. Наконець, коли дерево вже добре розгоріло ся, оповіщав він грімким голосом, що дасть ся спалити.

Скинувши із себе свій плащ і всї свої знахорскі відзнаки, лїз в очах публики до принесеної скринї, в котрій замість віка був лиш кусень полотна. Коли то полотно прибивано над тим шаманом до скринї, він вилазив по кілька разів до половини з неї і все виголошував тоті якісь свої клятьби; їх було навіть ще тодї чути, коли вже цїле полотно було зверха до скринї прибите. Відтак приступало кількох Індиян до скринї, підносили єї і кидали на горіючу купу дерева. Ще коли Індияни обкладали скриню деревом, чути було з неї якийсь голос, котрий ставав щораз слабший і слабший, аж наконець завмирав зовсїм. Полотно на скринї займило ся і згоріло і з скринї зачала небавком зі всїх боків бухати полумінь а за дальшої чверть години не лишило ся із скринї більше нїчого як лиш чорне вуглє, що вкривало шамана. Вся публика аж дух в собі заперла і з незвичайною цїкавостию дивила ся на костир та старала ся добачити там останки згорівшого індияньского знахора. Дехто навіть видїв спалені кости, ба й лобину чародія; але хтож опише здивованє публики, коли нараз поза плечима людий, що окружали горіючу купу дерева, дав ся почути зпід землї гробовий голос шамана а небавком явив ся таки й він сам, перейшов помежи товпу і зайшов до свого шатра.

А ся загадка пояснювала ся в зовсїм простий спосіб. Підчас коли Індияни прибивали ще полотно до скринї, висунув ся шаман (слово се означає духовника і знахора в одній особі) неспостережено дверцями, зробленими в скринї до підземного коритаря закритого зручно дошками. Тоті якісь нїби кости і мервецка лобина, які дехто видїв в огни, коли горіла скриня, то була штучно з яких небудь костий і з гарбуза зложена лялька, котру вложено так зручно до скринї, коли шаман вилїз з неї, що нїхто того не добачив.

Нинї вентрильоквістів в Европі дуже мало, бо се штука, котра не дасть ся так легко вивчити а така одностайна, що не можна єї в ріжних напрямах використати, хиба лиш в напрямі обманьства а се небезпечно. Новочасний сьвіт не має зрозуміня для сеї „штуки", котра видумана лиш на то, щоби дурних і забобонних за ніс водити.

(Дальше буде).

— **Дрібні вісти.** Театр аматорів львівского „Сокола“ відограє в неділю дня 15 с. м.: „Дай серцю волю — заведе в неволю“, драму в 5 діях зі співами і танцями Кропивницкого. Початок о 7 год. Білети продає „Сок. Базар.“ — Нові церкви після плянів п. Нагірного будуть будувати отсі громади: Викоти, Брошнів (деревляна), Надітичі, Черниця, Урич, Дідилів, Полюхів, Суховоля, Веринь, Михайлевичі (деревляна), Струтин коло Золочева, Сторонна, Комарно і Гологори. — З новим шкільним роком має бути заведена середна школа нового типу. Міністерство просьвіти виготовляє вже пляни нового способу науки, іспитів і клясифікації в середних школах. — В Чернівцях стверджено вчера 9 случаїв пятнистого тифу; всі школи народні замкнено. — В Букарешті відбула ся вчера в присутности цілої залоги деґрадация 60 підофіцирів, котрі брали участь в торічних розрухах селяньских і допускали ся рабунків. Вояків тих засуджено на ціле житє до примусових робіт і деґрадацию, котру вчера й виконано. — Цукор дорожіє. На зборах властителів рафінерий цукру у Відни ухвалено підвисшити ціни цукру о 75 сотиків. — Торг на рогату худобу, телята і т. п., який припадає у Львові на день 25. марта, перенесено з причини припадаючого на той день Благовіщення після латиньского обряду на день 23. марта т. є на понеділок. — В Ішанджуї в Закавкаскім краю зрабовано вчера в банку 370.000 рублів, при чім убито вояка, стоячого на варті. Підозріного о рабунок чоловіка знайдено о кілька верст за містом неживого.

— **Сумна подія.** При ул. Городецкій ч. 52 у Львові мешкав на першім поверсі бувший зелізничий кондуктор Михайло Якимчук, що в часі зелізничої катастрофи під Самбором стратив здоровлє і став ся нездібним до якоїнебудь праці. Наслідком покалїчення і сильного нервового потрясеня Якимчук занепав був на нервову недугу, так що родина мусїла примістити єго в заведеню для божевільних в Кульпаркові, звідки однак випустили єго як нешкідливого для других людий. З тої пори замешкав разом з жінкою та дітьми, але їх житє було одним пасмом щоденних колотнеч і невзгодин. Якимчук, терплячи на страшне зденервованє, робив з дому пекло. В неділю рано, розлючений якоюсь дрібницею, почав викрикати і кинув ся на дітий, щоб їх покарати. Шестилітна донечка так злякала ся батька, що вискочила крізь отворене вікно стрімголов на подвірє. Здавало ся, що нещасна дитина убила ся на місци. Тимчасом стало ся инакше. На подвірю в критичній хвили стояв один коміняр незвістного імени і чуючи крик в мешканю Якимчука, підніс голову до гори та побачив, як крізь вікно вискочила дівчинка. Не тратячи ні хвилї, прискочив на місце, де мала упасти дитина, наставив руки і зловив її щасливо. Завдяки єму дитина уратувалась перед неминучою смертию. Стовкла собі тільки незначно коліно. Вість про сей випадок розійшла ся борзо по цілім передмістю; незабаром явила ся полиция і арештувала Якимчука. Мабуть віддадуть єго знову на Кульпарків.

— **Небезпечний дорожкар.** Перед львівским судом відбула ся оногди вельми характеристична для львівских відносин розправа. Яко обжалований о злочин публичного насильства ставав перед судом дорожкар Йосиф Садловский а справа представляє ся як слідує:

В ночи на 9 падолиста 1907 приїхав до Львова з Коломиї п. Станислав Маркевич і казав відвезти ся дорожкареви Садловскому до дому при ул. Замковій ч. 19. Дорожкар вже по дорозі поступав в спосіб підозріний, бо допитував ся, куди везти і казав, що не знає, де ул. Замкова, мимо того, що 40 літ єсть дорожкарем, гнав кіньми, що лиш міг, колував і обїздив місто і заєдно чогосьворкотів невдоволений. Коли остаточно заїхав на Замкову улицю, заплатив єму п. Маркевич за їзду 3 кор., хоч після такси належало ся єму 1 кор. 80 сот. Тоді дорожкар вложив до задної кишені руку і відозвав ся: А ви маєте револьвер? Бо я маю, дасте 4 кор., бо инакше будемо стріляти ся. — Під впливом тої погрози п. Маркевич мимо того, що мав револьвер і міг оборонити ся від напастника, додав єму на жадане 1 кор. Садловский затяв коні і поїхав, не знаючи, що п. Маркевич добачив і затямив собі число дорожки 377.

Обжалований перечив, мов би критичної ночи повозив тою дорожкою, однак п. Маркевич пізнав єго рішучо а крім того після доходжень полїції сконстатовано, що критичної ночи якраз Садловский повозив тою дорожкою. Трибунал засудив Садловского на 6 місяців тяжкої вязниці, заостреної постом що 14 днів. Предсідатель трибуналу, радник висшого суду п. Шехович, зазначив в мотивах вироку, що в сім случаю треба мати на оці ще й ту обставину, вельми вину обжалованого обтяжаючу, що візник дорожкарский вже з тутулу свого звання обовязаний єсть мати в особливій своїй опіці гостя, котрого має перевести, отже в сім случаю нарушив візник у великій мірі покладане в нім публичне довірє.

Господарство, промисл і торговля.

ЦІНА ЗБІЖА у ЛЬВОВІ

дня 10 марта:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·60	до	11·80
Жито	10·30	до	10·50
Овес	6·50	до	6·70
Ячмінь пашний	6·70	до	7·20
Ячмінь броварний	7·20	до	7·80
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·50	до	10·—
Вика	5·70	до	6·20
Бобик	6·50	до	6·80
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	8·20	до	8·40
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	80·—	до	95·—
Конюшина біла	35·—	до	50·—
Конюшина шведска	80·—	до	95·—
Тимотка	28·—	до	34·—

Телеґрами.

Загреб 11 марта. Бар. Равх вислав недавно до ректорату тутешного університету остережене, щоби колеґія професорів впливала на студентів в дусї успокоюючім так, щоби здержували ся від всіх демонстраций, бо инакше університет буде замкнений на цілий рік. Зі взгляду на то сенат ухвалив закінчити зимове півроче вже нинї, отже о 6 недїль скорше як звичайно.

Загреб 11 марта. Коаліция сербско-хорватска відбула вчера нараду над політичною ситуацією і тактикою з причини відкратя сойму. Наради задержано в тайні.

Прага 11 марта. Президент ческої Академії наук, член палати панів, архітект Йосиф Глявка, помер.

Париж 11 марта. Звістний писатель Едмондо де Амічіс помер нагло.

Барцельона 11 марта. Від год. 4 до 6·30 відбуло ся вчера в ґенеральнім капітанаті офіцияльне принятє, на котре прибули начальники властий цивільних, войскових і церковних. О годині 7·30 вечером видав король на честь міских властий пир. Перед будинком капітанату збирали ся через цілу ніч численнні громади публики, котрі живо акклямували короля. Вечером відбув ся на честь короля ґалевий концерт, на котрий прибули також амбасадор австро-угорский ґр. Вельзерсгаймб, адмірал Зіґлер і кілька офіцирів австро угорскої ескадри, а також марокканьский міністер скарбу, котрий прибув тут вчера. Короля Альфонса, коли явив ся на салі, повитано довготревалою овацією.

Барцельона 11 марта. Король вийшов з концерту о півночи і вернув без пригоди до капітанату серед овацйий численно зібраного населення. По концерті посол француский представив королеви марокканьского міністра скарбу Ель Мокрі.

Петербург 11 марта. Комісия, котрій поручено виготовлене проєкту в справі обезпеченя робітників, укінчила свої праці і предложила їх міністрови скарбу, щоби він висказав своє мнїнє.

Петербург 11 марта. На специяльній конференції синоду ухвалено, щоби приступити до діяльности місий православних заграничних, котра має головно звертати ся против протестантизму і католицтва.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають посцішні поїзди; нічні поїзди означені звіздков. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамчє): 7·01, 11·40, **2·20** 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40 **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·08, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·20*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцію відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).